

28 Απριλίου 2015

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ στο Μανταμάδο αντιμνημονιακός και πεζικάριος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Κυριακή των Μυροφόρων και η Αγιοτόκος νήσος της Λέσβου εορτάζει πανίερα και πανηγυρικά τον ΤΑΞΙΑΡΧΗ της στο Μανταμάδο.

Απρίλιος του 2015

Το νησί δέχεται καθημερινά δεκάδες εξαθλιωμένους πρόσφυγες στις κατευθυνόμενες επιχειρήσεις των μυστικών υπηρεσιών της γειτονικής χώρας σε αγαστή συνεργασία με τους άθλιους δουλεμπόρους του Αιγαίου.

Την ίδια στιγμή το νησί δέχεται την αήθη "επίθεση" του Εθνικού Εναέριου Χώρου μας από τις παραβιάσεις της πολεμικής τουρκικής Αεροπορίας.

Και την ίδια στιγμή η πατρίδα Ελλάδα δέχεται την ολίγιστη επίθεση των δουλεμπόρων των μνημονίων, κοινώς τοκογλύφων που αγωνιούν ότι θα χάσουν τις "επενδύσεις" των μιαρών έργων τους.

Οι Μυροφόρες-Ευαγγελίστριες προσεγγίζουν το κορυφαίο γεγονός της ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και ακούν από τον ΙΔΙΟ το "ΧΑΙΡΕΤΕ"

Οι τοκογλύφοι δεν πιστεύουν σε ΘΑΥΜΑΤΑ για αυτό και δεν πρόκειται να αλλάξουν ποτέ "επάγγελμα" και πληρώνουν δικούς τους στρατιώτες για να λένε στα ΜΜΕ ότι η Ελλάδα ήδη πέθανε και δεν πρόκειται ποτέ να "Αναστηθεί" μετά την μνημονιακή Σταύρωση της.

Οι Έλληνες πιστεύουν στα Θαύματα γιατί τα βιώνουν και θέλουν στην ζωή τους να ακούνε το "ΧΑΙΡΕΤΕ".

Μπορεί σήμερα να έχουμε αποκάμει από τα αδιέξοδα που μας στήνουν οι διαχρονικοί εχθροί αλλά ο Προστάτης και ο Οδηγός του Ελληνικού Έθνους ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ σήμερα είναι πιο "φρέσκος" για να αντιμετωπίσει τις απειλές της κυριαρχικής μας υπόστασης.

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ είναι επιφορτισμένος από τον ΑΓΙΟ ΤΡΙΑΔΙΚΟ ΘΕΟ για να διασφαλίζει την επιβίωση των γένους των Ορθοδόξων - Ρωμιών. Και πάνω σε αυτό το θέμα δεν κάνει εκπτώσεις αλλά προκαλεί πτώσεις των δήθεν δυνατών των ημερών μας.

Και οι Τοκογλύφοι και οι Τούρκοι δεν γνωρίζουν ότι έχουν να κάνουν με "ΑΓΓΕΛΟ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΤΗ"

"Στα 1963, το πρωινό εκείνο της επιθέσεως των Τουρκοκυπρίων στη μαρτυρική Κύπρο, όταν μπήκε ο νεωκόρος στο ιερό προσκύνημα του Μανταμάδου για ν' ανάψει το καντήλι του Ταξιάρχη, είδε κατάπληκτος πώς η ολόσωμη εικόνα του έλειπε!

Αύτη ή απροσδόκητη εξαφάνιση προκάλεσε σύγχυση στον ευσεβή λαό και κράτησε μια βδομάδα. Ξαφνικά, η εικόνα βρέθηκε πάλι στη θέση της, όπως είχε εξαφανιστεί.

Πέρασε καιρός. Ένα χειμωνιάτικο πρωινό ο νεωκόρος του Μανταμάδου άκουσε ποδοβολητό αλόγου. Βγαίνει έξω και βλέπει ένα νέο, πού μόλις είχε ξεπεζέψει, να σηκώνει στους ώμους του ένα κριάρι.

Μπήκαν μαζί στο ναό, κι ο νέος προχώρησε στην εικόνα του Ταξιάρχη, απίθωσε εκεί το κριάρι και άναψε λαμπάδα ίση με το μπόι του. Ύστερα γονάτισε, προσκύνησε την εικόνα και χάιδεψε με βουρκωμένα μάτια και τρεμάμενα χείλη το ανάγλυφο πρόσωπο του αρχαγγέλου.

-Είναι ο σωτήρας μου, γυρίζει και λέει συγκινημένος στο νεωκόρο. Αυτός μ' έσωσε από τους Τούρκους.

-Πες μου, παιδί μου, τι σου συνέβη; ρώτησε μ' ενδιαφέρον εκείνος, καθώς έβγαιναν από το ναό.

-Στα τελευταία γεγονότα με τους Τούρκους, άρχισε ο νέος, υπηρετούσα τη στρατιωτική μου θητεία στην Κύπρο. Ήταν περασμένα μεσάνυχτα της 12ης Αυγούστου, όταν μας ξάφνιασαν τα πυρά των Τουρκοκυπρίων. Ήμασταν πάντα σ' επιφυλακή, γιατί ξέραμε τι ύπουλος εχθρός ήταν απέναντι μας. Μας δυσκόλευαν λίγο οι βολές του πολεμικού τους ναυτικού, αλλά δεν μας έβλαψε καθόλου ή αεροπορία τους. Σε λίγες ώρες ελέγχαμε την κατάσταση και προχωρήσαμε στην αντεπίθεση. Λες κι είχαμε στα πόδια μας φτερά. Τους πήραμε φαλάγγι και τους κυνηγήσαμε. Λίγο ακόμα και θα τους ρίχναμε στη θάλασσα.

Ενώ τρέχαμε ακράτητοι από ενθουσιασμό και σχεδόν ακάλυπτοι, βλέπω ξαφνικά μπροστά μου, σε πέντε μέτρα απόσταση, να ξεπροβάλλει ένας ακανόνιστος όγκος. Σταμάτησα απότομα, και τότε... μέσα στο σύθαμπο της αυγής διέκρινα ένα τουρκικό πολυβολείο. Είδα την κάννη του πολυβόλου να στρέφεται πάνω μου, και, μη έχοντας που να καλυφθώ, έπεσα με το πρόσωπο στη γη, σκεπάζοντας καλά με το κράνος το κεφάλι μου. "Ταξιάρχη μου, σώσε με!", είπα μέσα μου, κι αμέσως ήρθε στο νου μου ο πατέρας μου, πού σώθηκε θαυματουργικά από βέβαιο θάνατο στο αλβανικό μέτωπο, τάζοντας στον Ταξιάρχη ένα κριάρι. "Ταξιάρχη μου σώσε με!", μουρμούρισα πάλι, κάνοντας κι εγώ το ίδιο τάμα.

Την ίδια στιγμή ένας εκκωφαντικός κρότος πήρε σχεδόν την ακοή μου. "Με χτύπησαν", σκέφτηκα, κι έφερα στο νου μου τ' αγαπημένα μου πρόσωπα... Ύστερα ένιωσα να μ' ακουμπούν, να με ψάχνουν, να με σηκώνουν. Ήταν οι δικοί μας. "Χτύπησες; Πώς είσαι;", άκουσα αμυδρά τη φωνή τους. Ψάχτηκα, μα δεν βρήκα τραύμα. Τότε θυμήθηκα το πολυβολείο. Κοίταξα προς τα κει, αλλά δεν είδα τίποτα.

"Εδώ ακριβώς", φώναξα, "υπήρχε τουρκικό πολυβολείο". Πήγαμε κοντά, ερευνήσαμε, μα δεν το βρήκαμε. Στη θέση πού ορθωνόταν Πριν το πολυβολείο, υπήρχαν τώρα μόνο συντρίμια και μια τεράστια τρύπα. Φαίνεται πώς στην κρίσιμη για μένα στιγμή, κάποια οβίδα πλοίου ή κάποιος όλμος έκανε συντρίμια το επικίνδυνο πολυβολείο, ενώ συγχρόνως κάποια ανώτερη δύναμη με φύλαξε τελείως αβλαβή κι απ' τα πυρά κι από την έκρηξη.

Ο νεωκόρος, πού μέχρι τώρα παρακολουθούσε συγκινημένος, πήρε το λόγο:

-Ναί, παιδί μου, ήταν ο Ταξιάρχης. Αυτός σ' έσωσε. Τότε, με τα επεισόδια της Κύπρου, είχε χαθεί από δω ή εικόνα του για μια βδομάδα.

Ο νέος ταραχθήκε. Αγκάλιασε με το βλέμμα του την εικόνα του αρχαγγέλου και τα

μάτια του βούρκωσαν. Ήταν ένα ακόμη “ευχαριστώ” για την ανέλπιστα σωτηρία του.” www.pigizois.net/enoria/taxiarxis.htm

Από ότι φαίνεται ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ εκτός από “πυλός” είναι και “πεζικάριος” στα πεδία των μαχών του Ελληνισμού και σίγουρα αντιμνημονιακός στα οικονομικά πεδία των μαχών εναντίων των τοκογλύφων.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Κωνσταντίνος Βαρδάκας

Πηγή: epanastasilae.blogspot.gr